

BOZKAVAK (POPULUS CANESCENS SMITH.) MELEZİNİN SUN'İ ÇAPRAZLAMA METODİYLE ELDE EDİLMESİ

Yazan

Prof. Dr. Fikret Saatçioğlu

Orman Fakültesi Silvikkültür Enstitüsü ve Kürsüsü Müdürü

A. Bozkavağa ait genel bilgiler

1. Bozkavağın mahiyeti

Bozkavak (*Populus canescens* Smith.) Ak- ve Titrekkavakları içine alan «Leuce» seksiyonu dahilinde çaprazlama mahsülü olarak maydana gelmiş bir Kavak melezidir; Akkavak (*Populus alba* L.) ile Titrekkavağı (*Populus tremula* L.) sun'ı çaprazlamak suretiyle elde edilmesi mümkündür. Bazı müellifler Bozkavağı Batı Avrupanın müstakil bir Kavak türü olarak da kabul ederler¹. Fakat bilhassa yaprak vasıflarının Akkavak ile Titrekkavak arasında bir durum göstermesi, ve her iki Kavaktan çaprazlama suretiyle elde edilmesinin kolaylığı, Bozkavağın hiç olmazsa menşe itibariyle melez karakterini sarih olarak belirtmektedir.² Gerçekten Bozkavak vasıfları itibariyle bazen daha ziyade Titrekkavağa, bazende daha ziyade Akkavağa benzer. Tabii olarak yetişmiş olan Bozkavağın yaprakları, sun'ı yetiştirenlerdekinin nazaran, Akkavak yapraklarına daha yakındır. Bu itibarla tabii Bozkavakların, Ak- ve Titrekkavak melezlerinin Akkavakla yaptığı bir geri çaprazlama mahsülü olması ihtimal dahilindedir.

Bozkavağın botanik vasıfları üzerinde bir çok müellifler bazı esaslar vermektedirler, yinede sabit vasıflar üzerinde durulamamaktadır. Hesmer'e göre (Das Pappelbuch, 1951) Akkavak ve Titrekkavak çaprazlaşması açık tabiatta vaki olduğu için, meydana gelen Bozkavaklar hiç bir zaman tamamen aynı istadı göstermemekte ve farklar daha ziyade akıcı olmaktadır.

¹ Das Pappelbuch 1947, S. 129.

² Das Pappelbuch 1951, S. 35

Bu sebepten dolayı çeşitli Bozkavak fertlerinin yaprakları büyük farklar gösterirler. Akkavak yönünden sarih bir sınır çizilemez; zira bizzat Akkavak da büyük bir şekil zenginliği gösterir ve bu sebepten hakiki Akkavağı, *Populus tremula X Populus alba* hususıyla *Populus alba X Populus tremula* melezinden ayırt etmek ekseriya zordur¹. Diğer taraftan aynı Bozkavak tespis içinde dahi yapraklar oldukça çeşitlidir. Bozkavak tip itibariyle çok zengin bir melezdir. Batı Almanya'nın Tuna nehri ormanlarında bu zenginlik bilhassa göze çarpar.

Bozkavak tabiatta, erkek fertleri fazla olmakla beraber, her iki cins yetede de bulunmaktadır. Batı Almanya'nın bu hususda doğu Almanya'ya nazaran daha zengin olduğu anlaşılmaktadır. Doğu Almanya'da yalnız 6 adet dişi Bozkavak gövdesinin bulunduğu bildirildiği halde, Rohmeder Ingolstadt Tuna nehri ormanları mintikasında bulunan Kavakların % 35'sinin dişi, % 65 şinin erkek gövdeler olduğu tesbit edilmiştir². Bozkavağının çeşitli cinsiyette klonlarının bulunması, ebeveyn türleri arasında çaprazlaşmaların binlerce yıldanberi devamedegeldiğinin delili olarak gösterilebilir.

Kavak türleri ve çeşitleri itibariyle çok zengin olan Türkiye'de, Bozkavağının tabii olarak mevcut olup olmadığı hakkında henüz bir bilgiye sahip değiliz. Akkavak ve bilhassa Titrekkavak Türkiye ormanlarında geniş ölçüde yayılmış olan türlerdir. Bunların arasında bazı döllenmelerin ve çaprazlaşmaların vuku bulmuş olduğunu kabul etmek akla yakın gelir. Türkiye Kavak türleri ve çeşitleri üzerine yapılmaya başlanan araştırmaların, bizi bu mevzuda da aydınlatacağı umulur.

II. Bozkavağın silvikkültürel önemi ve özellikleri

Bozkavağın silvikkültürel kıymeti çok büyüktür. Bu melez, menşeyini teşkil eden ana ve baba tarafının faydalarını nefste toplamış görünmektedir. Bozkavak büyümesi iyi, toprak istekleri itibariyle kanaatkârca ve odunu çok kıymetli olan bir melezdir. Bir başka özelliğide, ekseri Karakavaklara nazaran biraz gölgeye tahammül kabiliyetinde olmalıdır.

Bozkavak, en müsait şartlar altında dahi Karakavak melezlerine (*Populus euramericana*) nazaran üstün bir büyümeye yapamamakta ise de, diğer ibreli ve bir çok yapraklı ağaç türlerine nazaran büyümesi çok kuvvetlidir. Meselâ Almanya'nın rüzgarlı batı sahillerinde (Schleswig - Holstein) çiftliklerin etrafında rüzgar muhafaza seridi olarak dikildiği yerlerde 35 m ve daha fazla boyalar elde eder. Keza Tuna sahillerinde (Ingolstadt) kalın gövdeler yarıparak servetçe zengin meşcereleş teşkil eder (Resim 1). Aynı mintikada di-

¹ Wettstein, v., W. : Die Pappelkultur; Heft 5; S. 29; 1952.

² Krems : Die Graupappel in den Donau - Auen, Allgemeine Forstzeitschrift, No. 27/28; S. 346; 1956.

ger ağaç türleriyle (Dişbudak, Akçaağac, Karaağac gibi) birlikte hektarda 470 - 600 m³ servet tesbit edilmiştir (Krembs). Bozkavağa kuzey Hollanda da yol ağaçları olarak iyi gelişmiş bir halde raslanır (Resim 2). Gövdesi serbest durumda nisbeten erken çağlarda uzun ve kalın dallara ayrılmak isti-

Resim : 1

Ingolstadtı nehri ormanlarında takriben 50 yaşındaki bozkavaklar; Batı - Almanya.
Tuna havzası.

Abb. 1 : Etwa 50 jähr. Graupappeln im ingolstädter Auwald (Aus Krems, Die Graupappel in den Donau-Auen, Allgemeine Forstzeitschrift, Nr. 27.28.1956).

dadındadır. Bozkavağın tepesini yayvallaştırdığı ve iyi gövdeler teşkil etmediği hallerde, bilhassa genç yaşlarda iyi gövdeler üzerine bir seleksiyon yapmak mümkündür. Bu takdirde elde edilen iyi şekiller, vejetatif üretme yoluyla fikse edilebilir (v. Wettstein, Die Pappelkultur, 1952.) Meş-

cere halinde bilhassa yaşılı Kayın - Meşe temel meşceresi içinde uzun, dalsız ve dolgun gövdelerle üstün bir büyümeye yapar. Ana tarafı Akkavak olan Bozkavağın (*Populus alba X Populus tremula*) gerek ebeveynnine ve gerekse ana tarafı Titrekkavak olan Bozkavağa (*Populus tremula X Populus alba*) nazaran takriben % 30 nisbetinde hızlı büyüdüğü tesbit edilmiştir v. Wettstein).

Resim : 2

Takriben 25 yaşındaki *Populus canescens* yol ağaçları; fidanlar Fransadan getirilmişdir. Kuzey-Hollanda, Drente mintikası, Kommün Assel, Ekehaar mevkii. 12.8.1955
Abb. 2 : Etwa 25 jähr. Graupappalle in Nordholland (Drente), Gemeinde Assel, Ort Ekehaar (12.8.1955).

Photo : F. Saatçioğlu

Bozkavağın ana ve babasına nazaran hızlı büyümüşinden başka, yetişme muhiti istekleri itibarıyle kanaatkâr olusuda bu melezin silvikültürel önemini artırmaktadır. Toprak istekleri itibarıyle daha ziyade Titrekkavana benzemesi, Türkiye için büyük ölçüde tesis kabiliyetinde olduğuna bir işaret sayılabilir. Bilindiği gibi, Titrekkavak memleketimizde geniş yayılışa sahip kıymetli bir Kavak türüdür ve bu sebepten dolayı Bernhardt bu Kavağı Türkiyenin aslı ağaçlarından sayılmıştır¹. Bozkavağın, Oyro - ame - Karakavak melezlerinin bir çoklarına nazaran kanaatkâr olduğuna şüpheli.

¹ Saatçioğlu, F. : Kavak (*Populus*) üretme ve yetişirme tekniği; 1948; S. 11.

he yoktur. Sarih olarak isbat edilmemiş olmakla beraber, bu melezin kurakça hattâ belkide asitli topraklara tahammül gösterdiği bildirilmektedir.

Krembs'in münhat Tuna kıyısında (Batı Almanya, Ingolstadt) yaptığı araştırmalara göre, Bozkavak Karakavak melezlerine müsait olan, taban suyunun alçalmış ve toprağın keçeleşme ile sıkışmış olduğu kısimlarda da yukarıda işaret edilen kuvvetli gelişmeyi (hektarda 600 m³ e kadar) yapabilmektedir. Krembs'in kanaatine göre bu durum karşısında artık kuru yer kavağını aramağa lüzum kalmamıştır¹. 1947 yılından beri Almanyanın Würtemberg havalisinde Ak - ve Titrekavaklar arasında sun'ı çaprazlamalar ve tesis tecrübeleri yapan Schlenker, gevşek, nisbeten müsait su ekonomisine sahip zayıf podzol topraklar üzerindeki Bozkavak tesis tecrübelerinin (Steinheim, Ostalb) en iyi sonuçları verdiği yazmaktadır².

Bozkavak odunu üzerine yapılan araştırmalar, bu melez odununun çok iyi vasıflara sahip olduğunu göstermiştir. Batı Almanya'da 9 çeşit Kavakda yapılan soyma denemelerinde kayda değer farklar tespit edilememiş ise de, P. canescens odununun kaplaması iyi, beyaz ve parlak olarak bilhassa dikkat nazarı çekmiştir³.

Bozkavak, üretilmesi nisbeten güç olan bir Kavak melezidir. Silvikültür bakımından mahzur teşkil eden bu vasif dolayısıyedir ki Bozkavak fazla yayılmamıştır. Diğer Kavakların büyük kısmında çok kolaylıkla tatlık edilen çelikle üretme usulü, Bozkavakta güçlükler gösterir. Bazı Kavakçılar göre, bir yaşındaki sürgünlerden alınan çeliklerle üretilmesi imkân dahilindedir (Das Pappelbuch, 1951, S. 37). Keza Schmitz-Lenders'e göre Bozkavağın gelecekde «Belvitan» adlı bir büyümeye maddesi kullanarak çelikle üretilmesi mümkün olabilecektir⁴.

Çelikle üretme konusunda Bozkavağın esasen zengin olan melez şekilleri arasında farklı istidatların bulunduğu gösteren bazı tecrübeler mevcuttur. Nitekim 1948 yılında dişi tarafı Titrekavak ve erkek tarafı Ehrami - Akkavak (*Populus alba var. bolleana*) olan sun'ı çaprazlama mahsulü bir Bozkavak çeşidinin, çelikle üretilmesi nisbeten kolay olmuştur (Schlenker). Keza Batı Almanya Tuna sahillerinde (Ingolstadt) bulunan gümüş renkli bir Bozkavak klonu (Ingol 7) Grafrath ve Holstein fidanlıklarında yapılan tecrübelerde çelikle üretilmiş ve bu üretme şekli ile % 72 - 89 nisbetinde başarı elde edilmiştir (Krembs). Bu tecrübelere rağmen

¹ Krembs: Yukarıda geçti, S. 347

² Schlenker, G.: Züchtungen und Untersuchungen in der Sektion Leuce der Gattung *Populus*; Allgemeine Forstzeitschrift, 1953 Nr. 18/19; S. 230.

³ Zircher: Das Pappelholz. Allgemeine Forst - und Jagdzeitung; 1936; S. 335 - 341

⁴ Schmitz-Lenders, B.: Pappelfreikulturen; Deutscher Forstwirt; Nr. 23/24; 1942.

men halen orta Avrupada Bozkavakda çelikle üretme usulü taammüüm edememiş ve tatbikat sahasına intikal edememiştir. Bu usulün tatbikatı, çelikle üretilmeye müsait klonların bulunmasına bağlı kalmaktadır.

Bozkavağın tohumla üretilmesi başarılı sonuçlar verebilirse de, hakiki Bozkavak tohumunu bulmak zordur ve bu sebepten bir çok Kavak mutahsilileri güvenilir bir Bozkavak ekiminin yapılamayacağını ve bu melezin tohumla üretilmesinin şayani tavsiye olmadığını bildirmektedir¹.

Bozkavağın üretilmesinde kök sürgünlerinden ve daldırma usulünden istifade etmek icabetmektedir. Bozkavak kesildikten sonra çok zengin kök sürgünleri meydana getirir. Bu sürgünler usulüne uygun şekilde ana kökden ayrılarak tesis edilebilir. Ancak kök sürgünlerinden meydana gelen gövde delerin pek kuvvetli büyümeye yapmadıkları ve gövde çürüklüğünden zarar gördükleri kaydedilmektedir. Bu itibarla Bozkavağın üretilmesinde çelik kadar olmamakla beraber, en pratik ve verimli metod daldırmadır. Gerek kök sürgünü ve gerek daldırma ile üretmenin tekniği hakkında en yeni bilgiler aşağıdaki eserlerde mevcuttur².

B. Bozkavağın sun'ı çaprazlama ile elde edilmesine ait çalışmalar

Yukarıda da belirtildiği gibi, hakiki Bozkavak tohumlarını elde etmek zordur. Zira şimdiden kadar yapılan tespitlere göre, canescens'in dişi ve erkek fertleri nadiren bir arada bulunmaktadır. Bu itibarla tohumdan hakiki Bozkavak yetiştirmek için, iki imkândan faydalanan bahis konusudur. Ya erkek ve dişi Bozkavak fertlerinden mürekkep bir Bozkavak plantajı tesis etmek, yahut erkek ve dişi Ak - ve Titrekavaklardan alınan çiçekleri labatuvara yahut serada döllendirmektir. Bu ikinci şekle sun'ı çaprazlama tabir edilir.

I. Tatbik edilen Çaprazlama metodu ve safhaları³

Bozkavağın sun'ı çaprazlama yolu ile elde edilmesinde en iyi metod v. Wettstein'in (v. W. Wettstein, Die Pappelkultur, 1952. S. 18 - 21) Bozkavağın sun'ı çaprazlama yolu ile elde edilmesinde en iyi metod v. Wettstein'in (v. W. Wettstein, Die Pappelkultur, 1952. S. 18 - 21) Bozkavağın sun'ı çaprazlama yolu ile elde edilmesinde en iyi metod v. Wettstein'in (v. W. Wettstein, Die Pappelkultur, 1952. S. 18 - 21)

¹ Hille: Die Vermehrung der Graupappel, Forst und Holz 1947; S. 88.
Höfker: Populus canescens Sm.; Mitteilungen der Deutschen Dendrologischen Gesellschaft; 1938; S. 59 - 60.

² Lücke; H.: Pappelpflanzenzucht und Anbau, 1951; Saatçioğlu; F.: Kavak kitabı; 1956, kısım I.

³ Bu mevkuda, Orman Fakültesi Öğrencilerinden A. Baburşah; N. Kurucu ve O. Samancıoğlu'nun Silvikültür Enstitüsünde ve Enstitünün ilmi nezaret ve rehberliği altında yapmış oldukları diploma tezlerinden; faydalанılmıştır.

rekkavaklardan alınan ve çiçek tomurcukları taşıyan dalların en müsait şartlar altında çiçek açmalarını ve sun'ı yardımla döllenmelerini temin etmekten ibarettir. Bu yazının mevzuunu teşkil eden çalışmada da esas itibariyle v. W e t t s t e i n 'ın usulü tatbik edilmiş ve bu suretle Türkiye ilk olarak sun'ı *Populus canescens* melezzi elde edilmiştir. Fakülte Silvikiültür Enstitüsünde yapılmış olan bu araştırmada cinsiyet bakımından her iki çaprazlama şeklärde (*P. alba X P. tremula* ve *P. tremula X P. alba*)¹ denenmiştir. Metodun tatbikatı, en önemli safhalarıyla aşağıda izah edilmiş bulunmaktadır.

1. Çaprazlama materyalinin temini

Çaprazlama için her iki cinsiyetten Ak- ve Titrekkevakkala ihtiyaç olduğu cihetle, bu cinsiyetteki Kavak fertlerinin tesbiti, ilk işi teşkil etmiştir. Bu mevzuda Fakülte muhitinde ve parkında tabiaten yetişmiş ve o zamana kadar cinsiyetleri üzerinde durulmamış bulunan Ak- ve Titrekkevakkal fertlerinin cinsiyetlerini tayin etmek meselesiyle karşılaşılmış ve neticede, Titrekkevakkadı 5 ferdin dişi, 2 ferdin erkek ağaç, Akkavakta 2 ferdin erkek ve 1 ferdin dişi ağaç oldukları tesbit edilmiştir. Çaprazlama materyalinin temin edilmiş olduğu bu ağaçlar, kısmen Fakülte parkında ve kismende yakın mühitte bulunmaktadır.

8 yıldanberi yapılan devamlı rasatlara nazaran Fakülte meteoroloji istasyonu kıymetlerinden muhitin iklim şartları hakkında iyi bir fikir elde etmek mümkündür. En önemli kıymetler aşağıdadır (İstasyonun denizden yüksekliği 110 m) :

Ortalama yıllık suhunet	13,5°C
Ortalama aylık suhunet (Şubat)	5,2°C
Ortalama aylık suhunet (Temmuz)	22,1°C
Ortalama aylık suhunet (Ağustos)	21,9°C
Ortalama suhunet (Mayıstan - Ağustosa kadar)	19,6°C
Ortalama suhunet (Nisandan - Ağustosa kadar)	17,7°C
Ortalama suhunet (Nisandan - Eylülde kadar)	18,1°C
En sıcak ay ve suhuneti (Ekseriyetle Ağustos)	34,4°C
En soğuk ay ve suhuneti (Değişik) : Aralık	-5,1°C
	Ocak
	-7,2°C

¹ Evvelâ yazılan ağaç adı, daima dişi türe aittir.

Suhunetin + 10°C den yukarı olduğu aylar umumiyetle
(5 - 11inci aylar)

En düşük mutlak suhunet	-12,4°C (1954)
Donlu günler sayısı	13,5
En yüksek suhunet	37,9°C (1952)
Yıllık ortalama yağış	879 mm
Yağış itibariyle en fakir aylar	Temmuz-Ağustos
Temmuz ve Ağustos ayları içinde yağışlı günlerin sayısı 3 gün (Ortalama)	
Karlı günler	17 gün

Mıntıka umumiyetle devon üzerinde az veya çok derinlikte balcık toprağı hakimdir.

Çaprazlama işine başlamak üzere cinsiyetleri tesbit edilen ağaçlardan (Resim 3, 4) takriben 8 - 10 m yükseklikten bol miktarda çiçek tomurcukları taşıyan iki parti dal alınmıştır. Labaratuvara getirilen bu dallar 25 - 30 cm uzunlukda parçalara bölünerek içinde su bulunan ve pencere kenarına yerleştirilen cam kaplara konmuştur. Burada dişi *P. alba* ve erkek *P. tremula* dalları ile dişi *P. tremula* ve erkek *P. alba* dalları ayrı ayrı odalarda müşahade altına alınarak, arzu edilmiyen döllenme ihtimallerine imkân verilmemiştir. Bundan başka zararlı böcek ve yaprak bitlerinin tahribatına mani olmak üzere dallar Gesarol ile ilaçlanmıştır.

Bu iki ana tecrübeden ayrı olarak, bir başka odada da aynı ağaçlardan temin edilen dişi ve erkek *Populus alba* dalları aynı tarzda su kapları içine alınmıştır. Bu üçüncü tecrübe makasat *Populus alba X Populus tremula* ve *Populus tremula X P. alba* melezleriyle mukayese edilmek üzere Akkavak (*Populus alba X Populus alba*) fidanları elde etmektrir.

2. Çiçek açımı

20. Mart 1956 tarihinde suya konan her iki tecrübe ait dişi ve erkek dallarda çiçek açımı aşağıdaki günlerde vaki olmuştur :

Tecrübe	Kavak türü ve cinsiyeti	Çiçek açma günü
I	<i>Populus alba</i> (dişi)	23. Mart 1956
	<i>Populus tremula</i> (erkek)	21. Mart 1956
II	<i>Populus tremula</i> (dişi)	23. Mart 1956
	<i>Populus alba</i> (erkek)	21. Mart 1956

Görülüyorki, her iki tecrübe de gerek Ak- ve gerekse Titrekkevakkalarda erkek ağaç dalları dişi dallardan iki gün evvel çiçek açmışlardır. Aynı durum açık tabiatde bulunan ana ve baba Kavak fertlerinde de müşahede edilmişsede, fark labaratuvara 3 gün olduğu halde açık tabiatde 11 günü

bulmuştur (dişi *P. alba* 3. Nisan 1956 da, erkek *P. tremula* ise 24. Mart 1956 da çiçek açmıştır). Yani 1956 yılında açık tabiatde dişi *P. alba*nın çiçek açtığı sıralarda (3 Nisan), erkek *P. tremula* da pollenler çoktan uçmuş ve tozlanma sona ermiş (24. Mart) bulunmakta idi. Erkek *P. alba* ile dişi *P. tremula* fertlerinin açık tabiatde çiçek açma zamanları arasında da birincilere benzer bir intibaksızlık müşahade edilmiştir.

Resim : 3

Populus canescens melezinin elde edilmesi için dal materyalinin alındığı erkek Akkavak (*P. alba*) ferdi (Mart 1956).

Abb. 3 : Männliche Weisspappel, von der für Kreuzung blühfähige Zweige entnommen wurden (März 1956).

Photo : Dr. İ. Atay

1956 yılına ait olan bu önemli tesbitler gösteriyorki çiçek açımı arasında bu farkların aşağı yukarı diğer yıllarda da tekerrür etmesi halinde, açık tabiatde bu iki türün tozlaşma ve döllenme yaparak tabii çaprazlama mahsülü «*P. canescens*» melezini meydana getirmeleri, hiç olmazsa yukarıda iklim özellikleri belirtilen Bahçeköy muhiti için imkân dahilinde görülmek.

Resim : 4

Populus canescens melezinin elde edilmesi için dal materyalinin alındığı dişi Titrekkavak (*P. tremula*) ferdi (Mart 1956).

Abb. 4 : Weibliche Aspe, von der für Kreuzung blühfähige Zweige entnommen wurden (März 1956).

Photo : Dr. İ. Atay

tedir. Bu mevzuda belki diğer mıntıkalarda hava hallerinin müsait olduğu bazı yıllarda tozlaşma için müsbet neticelerin meydana gelmesi mümkündür.

3. Çaprazlamanın yapılması ve tohumun elde edilmesi

Her iki Kavak türünde de erkekler daha evvel çiçek açmış olduklarının dan bunların meydana getirdikleri polenler, dalları içinde bir iki defa sarsmak suretiyle temiz ve kuru petrilere alınmış ve kuru bir yerde saklanmışdır. Çiçek tozu teşekkülâti çok zengin olmuştur. Dişiler çiçek açar açmaz döllenme maksadıyla tecrübeinin icabettirdiği türlere ait çiçek tozları ince fırçalar kullanmak suretiyle dişi çiçeklere intikal ettirilmiştir. Bir taraftan fırçalar kullanmak suretiyle dişi çiçeklere intikal ettirilmiştir. Bir taraftan fırça ile çalışılırken, diğer taraftan da o anda tozlanma yapan yani polen fırça ile çalışılırken, diğer taraftan da o anda tozlanma yapan yani polen

Resim : 5

Çaprazlamadan sonra *populus alba* dallarında tesekkül eden tohum salkımları (Nisan 1956).

Abb. 5 : Zweige von *Populus alba* mit reifenden Kätzchen (April 1956).

Photo : Dr. İ. Atay

veren erkek çiçekli dallar dişi çiçekli dallarla bir araya getirilmiş ve polen ucuşu sağlanıncaya kadar sarsılmıştır. Her iki ameliye içinde bir kaç kere tekrarlanmak suretiyle döllenme takiben 3 gün kadar (esas itibariyle 23 - 26 Mart) devam ettirilmiştir. Bilahare erkek dallar uzaklaştırılmış, dişi

çiçek dallarının bulunduğu kaplardaki su sık sık değiştirilmiş ve en alt dalları arada bir kesilmiştir.

Dişi çiçeklerde döllenmeyi takip eden 2 - 3 gün içinde salkımların ve salkımlar üzerinde yeşil tohum kapsüllerinin teşekkülle başlamış oldukları müşahade edilmiştir (Resim 5). Gelişme, müteakip günlerde çok hızlı olmuş ve her iki çaprazlama şeklinde de (P. alba X P. tremula ve P. tremula X P. alba) 5 Nisan günü tohum muhafazalarının pathiyarak (Resim 6, 7) pamuk

Resim : 6

Populus tremula (dişi) ile *populus alba* (erkek) çaprazlamadan sonra (Nisan 1956).

Sağda: Pollenleri alınan Akkavak dalları

Ortada: Salkımlarda kapçıkların açılması ve pamuklu tohumların görünmesi.

Abb. 6 : Blütenzweige von *Populus tremula* (weiblich) und *Populus alba* (männlich) für Kreuzungen in Wasser gestellt (April 1956). Mitte : Zweige mit bereits aufgesprungenen Samenkapseln.

Photo : Dr. İ. Atay

liflerle muhat tohumların uçmağa başladıkları tespit edilmiştir. Bu günden itibaren tohum hasadına başlamak ıcap etmiş ve her gün olgunlaşan tohumların elde edilmesi takriben 15. Nisana kadar yani 10 gün müddetle devam etmiştir. Burada bir müşahade olarak kayda değer ki, açık sahada bulunan aynı *P. alba* fertlerinde tohumun uçmağa başlaması ancak 8. Mayısda vaki olmuştur. Görülüyorki labaratuvara açık saha arasında bu tecrübe bir aydan fazla bir fark hasil olmuştur.

Aynı şekilde döllendirilen Akkavaklıda da bu müddet içinde tohum elde edilmiştir.

Resim : 7

Bir tohum kapsülinin açılması ve pamuk lifleriyle birlikte tohumların serbest hale gelmeleri. (yakından görünüş) (Nisan 1956).

Abb. 7 : Eine aufgesprungene Kapsel, aus der die mit Wolle versehenen Samen (*Populus canescens*) herauskommen (April 1956).

Photo : Dr. İ. Atay

II. çaprazlama mahsülü tohumlardan (*P. canescens*) fidanlarının elde edilmesi

1. Ekim

Ekim saksılarda humuslu funda toprağı üzerine ve herhangi bir kapatma materyali kullanmadan yapılmıştır; tohumlar saksıların nemli toprakları üzerine bastırılarak tesbit edilmiş ve hemen sonra sulanmak suretiyle toprakla temasları sağlanmıştır. Tohumlar o kadar küçük ve uçma istidadında dırıklär bu muamele olmadan tohumları toprakla yeter derecede temas etmemek güç olmaktadır. Ekimden sonra ışık bakımından pencere önüne vaze dilen saksılar her gün sabah akşam olmak üzere iki defa sulanmış ve ayrıca üzerleri camla örtülmek rutubet kaybına meydan verilmemiştir.

Her iki çaprazlama şeklinde de tohumlar peyderpey elde edildikleri için, ekim, 7, 10 ve 13 Nisan tarihlerinde olmak üzere üç defada yapılmış ve her defasında çıkışma ekimden 2 - 3 gün sonra vaki olmuştur.

Keza aynı araştırmalara mevzu teşkil eden dişi ve erkek Akkavak fertlerinden elde edilen tohumlar da 15 Nisan gününe kadar peyderpey hazırlanmış olan saksılara ekilmiştir.

En erken yani 5 Nisan günü hasat edilen ve 7 Nisanda ekilmiş olan tohumların fidecikleri ciliz olmuşlar ve bidayette fazla zayıf vermişlerdir. Buna karşılık 10 ve 13 Nisan günlerinde hasat edilen tohumların meydana getirdikleri fidecikler çok daha kuvvetli bir gelişme göstermişlerdir. Bununla beraber umumiyetle serin oda suhunetinde (16°C - 18°C) kalan fideciklerde ilk 1 - 1,5 ay içindeki boy büyümesi çok yavaş gitmiştir. *P. alba X P. tremula* mahsülü *canescens* tohumu ekimlerinden (7, 10 ve 13 Nisan ekimleri) meydana gelen 39 ve 45 günlük fideciklerde (100 adet) en büyük boy 11,5 cm, en küçük boy 0,8 cm olarak tesbit edilmiştir.

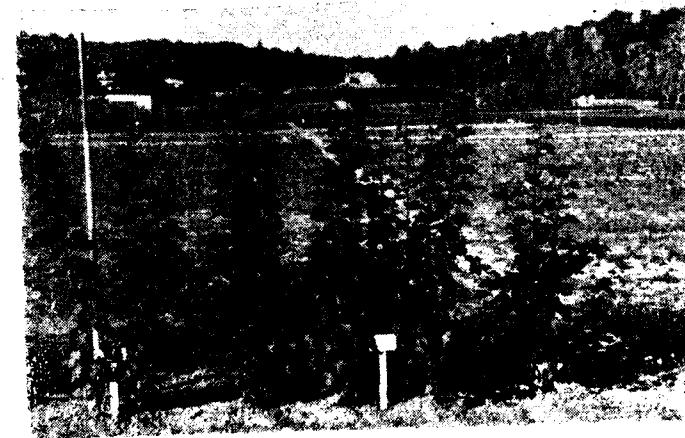
Elde edilen *P. canescens* tohumlarından sonradan yapılan tecrübelerde kuvvetli bir hayat kabiliyeti tesbit edilmiştir. 16 gün müddetle buz dolabında (takriben $+ 4^{\circ}\text{C}$ - 6°C) saklandıkten sonra Jacobsen çimlendirme alechine konan bir kısım *P. canescens* (*P. alba X P. tremula*) tohumları üç gün içinde % 97 gibi çok yüksek bir çimlenme kabiliyeti göstermiştir.

2. Repikaj

Küçük saksılarda oldukça sık bir durumda çıkan ekim fideciklerinin kök ve gövdelerini geliştirmelerine imkân olmadığı için fideciklerin şartlıya tabi tutulmaları icap etmiştir. Ekim gibi repikaj da, fideciklerin saksılardaki inkişaf durumları nazarı itibare alınarak, çeşitli zamanlarda ezcümle 14 Haziran, 25 Haziran ve 10 Temmuz günleri yapılmıştır. Fidecikler Bahçeköy Örnek Orman Fidanlığında itina ile hazırlanmış olan gübreli yastıklarda 25×20 cm aralıklarla (sıra dikimi) repikaja tabi tutulmuştur. Körpe fidelerin ısı ekstremitelerinden zarar görmemeleri için yastıklarda takriben bir ay müddetle itinalı bir siperleme tatbik edilmiş, çapa ve sık sık sulamaya bilhassa önem verilmistir. Saksılarda mevcut en iyi fidanlar repikaja tabi tutulmuş ve cilizler açık sahaya intikal ettirilmemiştir. Repikaj sahasında tatbik edilen çok itinalı bakım sayesindedir ki, zikre değer bir zayıf kaydedilmemiştir. Saf *P. alba* fidecikleride 10 Temmuz günü aynı tarzda repikaj sahasına ulaşmıştır. Repikaj yastığında her iki çaprazlama mahsülü fidanlar repikaja tabi tutuldukları günler (saf Akkavak fidanlarının hepsi 10 Temmuz günü şaşırtılmıştır) itibariyle de ayrılmış ve fidan sıraları etiketlerle belirtilmiştir.

3. Fidanlarda büyümeye

Fidanlar, repikajı müteakip kısa bir zaman sonra kuvvetli bir gelişme yapmaya başlamışlardır (Resim 8, 9). Gerek iki şekeç çaprazlama mahsülü Bozkavak ve gerekse suni dölleme ile yetiştirilen Akkavak fidanlarının

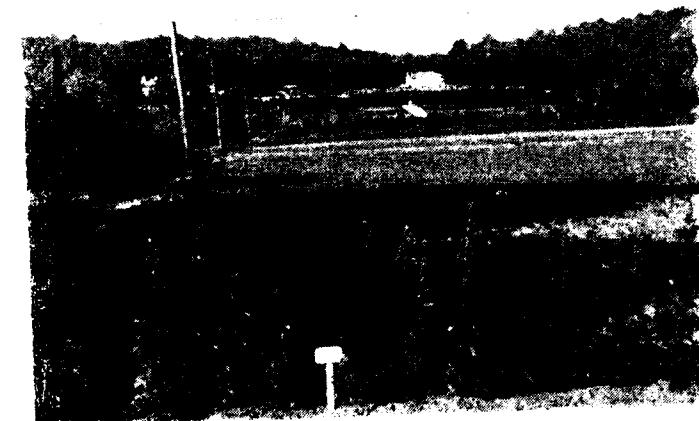
Resim : 8

Suni çaprazlama ile elde edilen ve repikaja tabi tutulmuş bulunan *Populus canescens* fideciklerinin birinci vejetasyon devresi sonundaki gelişme durumları (Kasım 1956).

Sağda: *Populus tremula X Populus alba*
Solda: *Populus alba X Populus tremula*

Abb. 8 : Entwicklungsstand der durch künstliche Kreuzung gezüchteten Graupappel - Pflanzen am Ende der ersten Vegetationsperiode (November 1956).

Rechts: *Populus tremula X Populus alba*
Links: *Populus alba X Populus tremula*
Photo : F. Saatçioğlu

Resim : 9

Suni dölleme ile elde edilen ve repikaja tabi tutulmuş bulunan Akkavak (*Populus alba X Populus alba*) fidanlarının birinci vejetasyon devresi sonundaki gelişme durumları (Kasım 1956).

Abb. 9 : Entwicklungsstand der durch künstliche Bestäubung gezüchteten Weisspappel - Pflanzen am Ende der ersten Vegetationsperiode (November 1956).
Photo : F. Saatçioğlu

boy büyümeleri haftalık ölçmelerle takip ve tesbit edilmiştir. Sık sık yapılan bu ölçmeler neticesinde Kavak fidanlarının büyük bir kısmında boy büyümeyinin Ekim başında (takriben 10 Ekim 1956) tamamen durduğu tespit edilmiştir. Fidanların cüz'ü bir kısmında büyümeye, çok zayıfda olsa, devam ettiği cihetle ölçmelere bütün fidanlarda boy büyümeyinin durmuş olduğu 26 Ekim gününe kadar devam edilmiş ve son ölçüme bu tarihte olmuştur. Bu tarihe kadar P. alba X P. tremula melezinden 59, P. tremula X P. alba melezinden 29 ve P. alba X P. alba mahsulu Akkavakdan 68 adet fidan üzerinde ölçüme yapılmıştır. Neticeler aşağıdaki tabloda bir araya getirilmiş bulunuyor:

Çaprazlama şekli

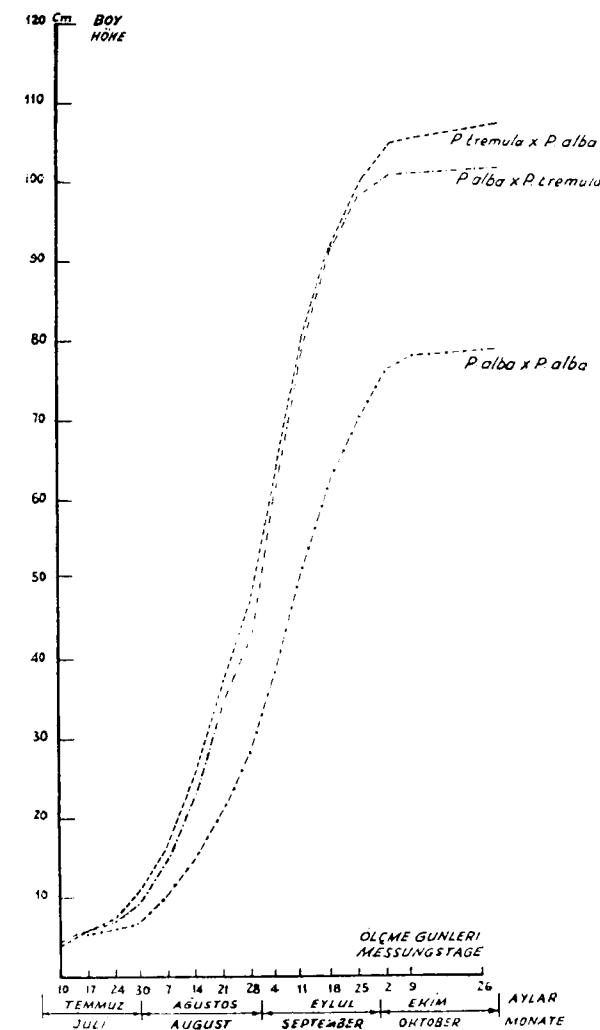
	Genel ortalama boy cm	Maksimal boy cm
P. alba X P. tremula	102,1	166,0
P. tremula X P. alba	107,2	165,0
P. alba X P. alba	78,9	114,0

Resim : 10

Sun'ı çaprazlama ile elde edilen Populus alba X Populus tremula melezinde birinci vejetasyon devresi nihayetinde en yüksek boyaya ulaşan bir fidan.
Abb. 10 : Durch künstliche Kreuzung entstandene Bastard - Pflanze von Populus alba X Populus tremula, die am Ende der Vegetationsperiode eine maximale Höhe von 166 cm erreicht hat. Photo : F. Saatçioğlu

Görlüyüorki her iki çaprazlama mahsülü P. canescens fidanları birinci vejetasyon devresi sonunda oldukça yüksek boyalar (P. alba X P. tremula da maksimal boy 166 cm, Resim 10) elde etmiş bulunuyorlar. Birincisi ile ikincisi arasında genel ortalama 51 cm gibi az bir fark hasil olmuştur. Buna karşılık mukayese yapmak üzere yetiştirilen P. alba X P. alba mahsulu Akkavak fidanları ile melezler arasındaki boy büyümeleri farkı Akkavağın

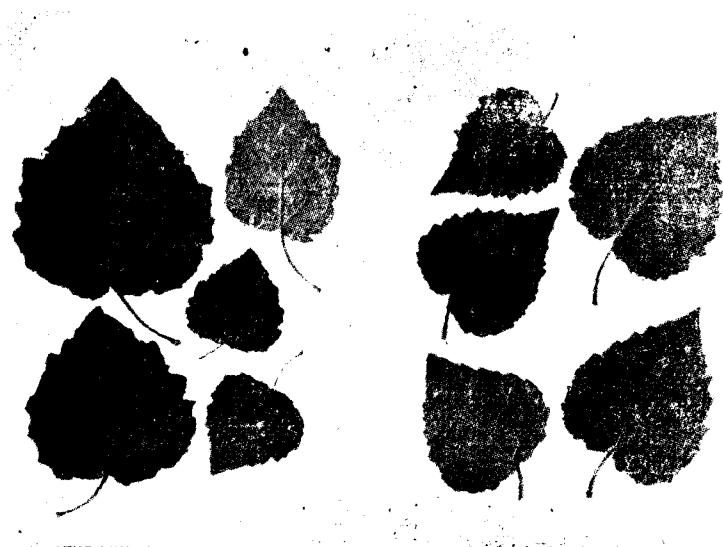

Resim : 11

Çaprazlama mahsülü P. canescens ve P. alba fidanlarında birinci yıl içinde boy gelişmesi.

Abb. 11. Verlauf des Höhenwuchses der durch künstliche Kreuzung gezüchteten Populus canescens - und Populus alba Pflanzen im ersten Jahr.

aleyhine olarak büyütür (Resim 11 grafik). Birinci yıl neticelere göre P. alba kanı taşıyan melezler saf P. albaya nazaran % 20 nin üstünde fazla bir büyümeye göstermiş bulunuyor. P. canescens fidanları okadar kuvvetli ve canlı bir büyümeye yapmaktadır ki, bu farkın ilerideki yıllarda daha da artacağı intibâî hasıl olmaktadır. Her iki çaprazlama mahsulü Bozkavak fidanlarını üreterek muayyen bir işaret altında, meselâ «P. canescens S. E.» işaretîle Türkiyenin çeşitli mîntikalarında çeşitli toprak üzerinde yetiştirmek ve tecrübe etmek maksada uygun olacaktır.

Resim : 12

Sun'î çaprazlama mahsulu 1 yaşındaki Populus canescens fidanlarında yaprak şekilleri.

Solda : Populus tremula X Populus alba
Sağda : Populus alba X Populus tremula

Abb. 12 : Blätter von durch künstliche Kreuzung entstandenen 1 jährigen Populus canescens - Pflanzen.

Links : Populus tremula X Populus alba
Rechts : Populus alba X Populus tremula

Photo : F. Saatçioğlu

Her iki çaprazlama (P. alba X P. tremula ve P. tremula X P. alba) mahsulu bir yaşındaki Populus canescens fidanlarında yaprak şekilleri itibarıyle kayda değer bir fark hasıl olmamıştır (Resim 12). Aneak yapraklarda, Titrek kavaktan ziyade Akkavak yapraklarına daha yakın bir benzerlik müşahede edilebilir (Resim 13, 14).

Resim : 13

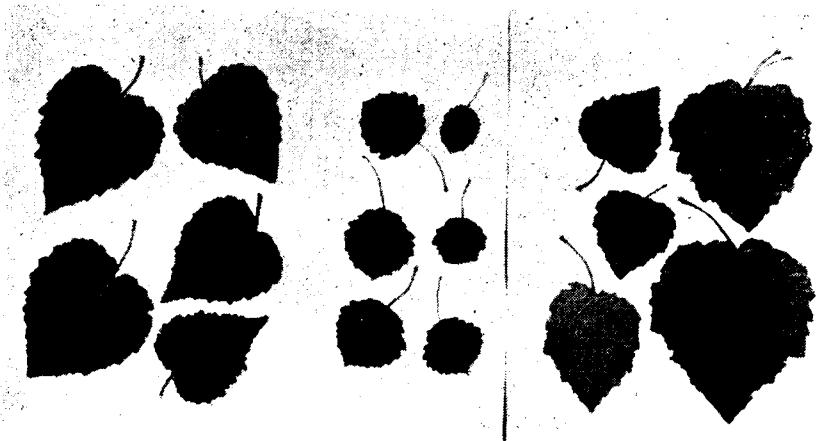
Sun'î çaprazlama mahsulu 1 yaşındaki Populus canescens yaprakları ile tabii Populus alba yaprakları bir arada.

Solda : Populus tremula X Populus alba
Ortada: Populus alba X Populus alba
Sağda : Populus alba X Populus tremula

Abb. 13 : Blattformen von künstlicher populus canescens und natürlicher Populus alba

Links : Populus tremula X Populus alba
Rechts: Populus alba X Populus tremula
Mitte : Populus alba (Elternbaum)

Photo : F. Saatçioğlu

Resim : 14

Sunî çaprazlama mahsülü 1 yaşındaki *Populus canescens* yaprakları ile *Populus tremula* yaprakları bir arada.

Solda: *Populus tremula* X *Populus alba*

Ortada: *Populus tremula* (Ebeveyin fertlerinden)

Sağda: *Populus alba* X *Populus tremula*

Abb. 14 : Blattformen von durch Kreuzung hergestellten *Populus canescens* und natürlicher *Populus tremula*.

Links: *Populus tremula* X *Populus alba*

Mitte: *Populus tremula* (Elternbaum)

Rechts: *Populus alba* X *Populus tremula*

Photo : F. Saatçioğlu

VERSUCHE ZUR KÜNSTLICHEN HERSTELLUNG VON GRAUPAPPELN (POPULUS CANESCENS SMITH.) DURCH ANWENDUNG DER KREUZUNGSMETHODE

Von

Prof. Dr. oec. publ. Fikret Saatçioğlu

Vorstand des Waldbau - Institutes an der forstwissenschaftlichen Fakultät der
Universität Istanbul

Zusammenfassung und Ergebnisse :

Mit den vorliegenden Züchtungsversuchen wurde bezweckt zum ersten Mal in der Türkei durch Kreuzung von *Populus alba* X *Populus tremula* und *Populus tremula* X *Populus alba* künstlich Graupappeln herzustellen. Hierzu wurde die bewährte Kreuzungsmethode von v. W. W e t t s t e i n benutzt. Die Durchführung der erwähnten Kreuzungen und die Hauptergebnisse der Versuche sind im folgenden aufgeführt:

1. Nach vorausgegangener Auswahl der Elternbäume von *Populus alba* und *Populus tremula*-wobei im Bereich der Forstfakultät von *Populus alba* 2 männliche und 1 weibliche und von *Populus tremula* 2 männliche und 5 weibliche Exemplare festgestellt werden konnten - wurden am 20. März 1956 blühfähige Zweige geschnitten und in das Laboratorium des Waldbau - Institutes gebracht. Die Elternbäume befinden sich zum Teil im Park der Forstfakultät und zum Teil im Belgrader - Wald, alle nicht weit von der Fakultät entfernt (vgl. Abb. 3 u. 4). Nach 8 jährigen Erhebungen der in nächster Nähe gelegenen meteorologischen Station (Höhe ii. d. M. 110 m) der Forstfakultät, können für den Standort der ausgewählten Pappelbäume folgende Werte angegeben werden :

Mittlere Jahrestemperatur	13,5 ° C
Monatsdurchschnittstemperatur Februar	5,2 ° C
Monatsdurchschnittstemperatur Juli	22,1 ° C
Monatsdurchschnittstemperatur August	21,9 ° C
Mittl. Temperatur v. Mai bis August	19,6 ° C
Mittl. Temperatur v. April bis August	17,7 ° C
Mittl. Temperatur v. April bis September	18,1 ° C

Die Zahl der Monate, in denen die Wärme durchschnittlich 10°C überschreitet (Vegetationszeit), beträgt 7 (V. - XI.). Die tiefste Temperatur beträgt $-12,4^{\circ}\text{C}$ (1954). Die höchste Temperatur beträgt $37,9^{\circ}\text{C}$ (1952).

Die jährliche Niederschlagsmenge ist 879 mm. Bei der Verteilung der Niederschläge sind im allgemeinen Herbst und Winter sehr nasse, Frühjahr und besonders Sommer trockene Jahreszeiten. Die niederschlagsärmsten Monate sind Juli und August durchschnittlich mit 3 Regentagen. Schneetage sind 17.

Das Grundgestein gehört der Devon - Formation. Es verwittert überwiegend zu tiefgründigem Lehm.

2. Die geschnittenen Pappelzweige wurden im Laboratorium entsprechend dem Kreuzungszweck getrennt gehalten, um unerwünschten Bestäubungsmöglichkeiten auszuschalten. Es wurden die weiblichen Triebe von *Populus alba* und männlichen Triebe von *Populus tremula* in einem Raum und die weiblichen Triebe von *Populus tremula* und männlichen Triebe von *Populus alba* in einem anderen Raum in Gläsern mit Brunnenwasser eingestellt. In einem dritten Raum wurden aus gleichen Elternbäumen entnommenen weiblichen und männlichen Zweige von *Populus alba* gleichfalls in Wasser gestellt, um zu Vergleichzwecken *Populus alba* zu erhalten.

3. Das Erblühen der männlichen Zweige erfolgte bei beiden Pappelarten am 21. März, während die weiblichen Kätzchen ihre Blüte erst am 23. März entfaltet haben. Für die Durchführung der Kreuzungen wurde der Blütenstaub der zuerst erblühenden männlichen Kätzchen in Schalen gesammelt und im Kühlschrank solange aufbewahrt, bis Narben der weiblichen Kätzchen empfängnisfähig waren.

4. Die Bestäubung erfolgte durch Bestreichen der weiblichen Kätzchen mit Pollen und zum Teil auch durch wiederholtes Schütteln der blühenden Zweige. Die Bestäubung dauerte 3 Tage (von 23. bis 26. März). Nach weiteren 2 - 3 Tagen schwollen die Fruchtknoten bei beiden Pappelarten stark an (vgl. Abb. 5) und am 5. April begannen die reifen Samenkapseln aufzuspringen (vgl. Abb. 6 u. 7). Das Ausknipsen der reifen *Populus canescens* - Samen aus den Kapseln dauerte etwa 10 Tage (vom 5. bis 15. April). Für weibliche Zweige bis zur Reife wurde das Wasser in den Gläsern täglich erneuert und Zweigende ab und zu beschnitten.

5. Sowohl die beernteten Graupappelsamen aus beiden Kreuzungen (*Populus alba* X *Populus tremula* und *Populus tremula* X *Populus alba*) als auch die Samen von *Populus alba* X *Populus alba*, wurden nach jeder Abnahme sofort in sorgfältig vorbereiteten Töpfen mit Wolle ausgesät und leicht ausgedrückt. Nach der Aussaat wurden die Töpfe überbraust, mit Glas abgedeckt und gegen Sonne abgeschirmt. Die Keimung erfolgte bei jeder Aussaat nach 2 Tagen. Eine Samenprobe von beernteten *canescens* (Po-

pulus alba

X *Populus tremula*) hat nach 16 tägiger Aufbewahrung im Kühlschrank bei der Keimprüfung mit Jacobsengerät innerhalb 3 Tagen % 97 Keimfähigkeit gezeigt.

6. Die Entwicklung der Graupappelsämlinge in Töpfen war sehr langsam. Bei den 39 - 45 tägigen Sämlingen von *Populus alba* X *Populus tremula* wurde eine maximale Höhe von nur 11,5 cm gemessen.

7. Die Sämlinge wurden zum Zwecke der Verschulung jenach ihrer Entwicklung in 3 Partien, nämlich die erste Partie am 14. Juni, die zweite Partie am 25. Juni und die letzte Partie erst am 10. Juli aus den Töpfen herausgenommen und sofort in die Beete der Baumschule ausgepflanzt. Die aus drei verschiedenen Kreuzungen (*Populus alba* X *Populus tremula*, *Populus tremula* X *Populus alba* und *Populus alba* X *Populus alba*) hervorgegangenen Sämlinge wurden natürlich im Verschulbeet getrennt ausgepflanzt und mit eigenen Etiketten vermerkt. Das Beet wurde stets feucht gehalten, gepflegt und in der ersten Zeit abgeschirmt.

8. In weiteren Wochen nach der Verschulung konnte bei den Verschulpflanzen einen starken Höhenwuchs beobachtet werden (vgl. Abb. 8 u. 9). Um den Entwicklungsverlauf festzustellen, wurden alle Pflanzen bis 10. Oktober 1956, wo es festgestellt werden konnte, dass der Höhenwuchs schon aufgehört hat, in kurzen Zeittabständen gemessen. Die Ergebnisse der Messungen sind in der folgenden Tabelle dargestellt :

Kreuzungsart	Durchschnittliche Höhe der Pflanzen cm	Maximale Höhe der Pflanzen cm
P. alba X P. tremula	102,1	166,0
P. tremula X P. alba	107,2	165,0
P. alba X P. alba	78,9	114,0

Man ersieht daraus, dass die künstlich hergestellten Graupappel - Pflanzen am Ende der ersten Vegetationsperiode ziemlich grössere Höhen erreicht haben (vgl. Abb. 10). Der Höhenunterschied zwischen den Pflanzen der beiden Kreuzungsformen beträgt nur 5,1 cm (vgl. Abb. 11). Dagegen ist der Höhenunterschied zwischen der Graupappel - und ebenfalls künstlich hergestellten Weisspappelpflanzen etwas grösser. Nach den obigen Zahlen ist also die Wüchsigkeit der Bastarde *Populus alba* X *Populus tremula* oder *Populus tremula* X *Populus alba* etwa um 20 % grösser als die der von *Populus alba* X *Populus alba*.

9. Die Blätter der aus beiden Kreuzungsformen hervorgegangenen und einjährigen Graupappelpflanzen weisen eigentlich keinen erheblichen Unterschied auf (vgl. Abb. 12). Die Blattformen der künstlich hergestellten Graupappeln gegenüber denen der natürlichen und älteren *Populus alba* und *Populus tremula*, sind in den Abbildungen 13 u. 14 ersichtlich.